

DAGEN, torsdag 5. mars 1992

Quisling og Det Nye Europa

NTB sendte nylig ut følgende melding: «De 12 EF-landene skal fredag (7/2) undertegne traktaten om en europeisk union som skal gjøre EF til en ny supermakt med et felles marked, en felles valuta og en felles røst på den internasjonale arena». Som kjent vil unionen også få felles Europa-hær.

Faktum er at EF lenge har vært en overnasjonal unionsstat, idet EF-byråkratiet også har lovgivningsmakt. EF-lovene gjelder umiddelbart i EF-landene, endog uten transformasjon til nasjonal rett. Slik går de gamle nasjonalstater opp i en ny, overnasjonal regionalstat.

Da Vidkun Quisling stod anklaget for høyforræderi for Eidsivating Lagmannsrett i september 1945, sa han i sin forsvarstale at retten burde ta hensyn til hans idealistiske motiver. Hans edle politiske mål hadde vært å føre Norge inn i Det Nye Europa, en europeisk union under germansk ledelse. Denne visjon utdypet han nærmere for å vise at han var en sann idealist.

Dessverre for Quisling levde han 50 år for tidlig.

Lagretten måtte henholde seg til paragraf 1 i Grunnloven som krever av landets myndigheter og borgere at de respekterer rikets selvstendighet og nasjonale suverenitet.

Men sier ikke Grunnlovens paragraf 1 det samme idag? Dette er Grunnlovens faneparagraf som knesetter dens hovedprinsipp, og dette går selvfølgelig foran det modifierende regionalstatsprinsipp i grunnlovparagraf 93, som dessuten kun tillater overføring av suverenitet til fremmede organer «på et saklig begrenset område». I 1962 dreide EF seg kun om toll og handel, trodde man.

JOHAN I.HOLM,
Bryne